Sánta József

A halott akarata

(A saját magam emlékére)

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 9. szám, 2019. március 1.

Infernális a halott akarata, hogy – többször is megnéztük a ravatalon – még egy utolsó darabot ír. Ezen dolgozik, pontosan ezt nyilvánította ki a végrendeletében, hogy a halála, úgymond, semmiféle gondot nem okoz számára, ő ugyanúgy tovább dolgozik, mint aki él. Többször is összefutottunk, próbáltuk értelmezni, miként is lehetséges ez. Zenedarabot ír, holott tudtunkkal soha nem volt különösebben képzett zenész. Egyáltalán ismerte a kottákat, volt-e mélyebb zenei műveltsége, játszott-e valamilyen hangszeren? A felesége kopaszra vágatta a haját, a gyerekei mindenféle hangszerekkel próbálkoztak előttünk. Megbűvölte őket, hogy apjuk olyan dologba tenyerelt, amikben maga sem hihetett. Mint egy kopasz madár, amelyik csak azért repül, hogy összeszedje a közben kihullott tollait.